

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 września 2017 roku w części dotyczącej kary i innych konsekwencji prawnych czynu

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 21 września 2017 roku oskarżony Ł. S. został uznany za winnego tego, że: w okresie od stycznia 2016 roku do 29 kwietnia 2016 roku w P., gmina B. bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci dubeltówki B. B. i 10 naboji śrutowych, to jest popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 263 § 2 kk i za czyn ten na podstawie art. 263 § 2 kk Sąd wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia. Jednocześnie Sąd na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego Ł. S. przepadek broni palnej w postaci dubeltówki B. B. i 1 naboju śrutowego, uznanych za dowody rzeczowe postanowieniem Prokuratora Prokuratury Rejonowej K. Wschód w K. z dnia 12 grudnia 2016 roku (Drz. (...), Drz. (...)), jak również na podstawie art. 627 kpk obciążył go częściowo kosztami sądowymi w kwocie 1432,30 złotych, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego Ł. S. od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w pozostałej części.

Wniosek o uzasadnienie wyroku złożył jedynie obrońca oskarżonego w części, która dotyczyła orzeczenia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, stąd też Sąd stosownie do treści art. 423 § 1a kpk ograniczył zakres uzasadnienia do tej części wyroku, której wniosek dotyczy (k. 179).

Ł. S. ma 27 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie gimnazjalne, z zawodu jest ślusarzem. Przed pozbawieniem wolności pracował jako ślusarz, z tego tytułu uzyskiwał dochód w wysokości do 4 000 zł. Nie posiada majątku. Leczony psychiatrycznie z powodu próby samobójczej. Był uprzednio karany sędownie:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 czerwca 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt XII K 282/11 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91§1 kk. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, orzeczono wobec niego dozór kuratora i obowiązek naprawienia szkody. Postanowieniem z dnia 8 października 2013 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary. Dnia 9 sierpnia 2014 roku wykonano karę pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 233/13 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych przy ustaleniu ich wysokości na kwotę 20 złotych, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 października 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 199/15 za przestępstwo z art. 200 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, dozór kuratora, karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przy ustaleniu ich wysokości na kwotę 20 złotych, zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną oraz osobami małoletnimi przez okres 5 lat, zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość 10 m przez okres 5 lat, nawiązka w wysokości 30 000 zł na rzecz pokrzywdzonej. Na poczet kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności

w ilości 40 dni tj. od 26.01.2015 roku do 6.03.2015 roku, w pozostałym zakresie okres rzeczywistego pozbawienia wolności w ilości 101 dni tj. od 7.03.2015 roku do 15.06. 2015 roku zaliczono na karę pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 2 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 27/16 za przestępstwo z art. 233 § 1 kk w zw. z art. 11§3 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, dozór kuratora, karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu ich wysokości na kwotę 10 złotych. Na poczet kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego

pozbawienia wolności w ilości 3 dni pozbawienia wolności tj. od 19.07.2013 roku do 21.07.2013 roku i uznaje grzywną za wykonaną do wysokości 6 stawek dziennych;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w K.z dnia 26 lipca 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt IIK 658/16 za przestępstwa z art. 190§ 1 kk oraz z art. 191§1 kk na karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24.02.2016 roku do 20 czerwca 2016 roku [(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. S. (k. 176), dane osobo-znawcze (k.111), dane o karalności (k.160-163), dane z aktu oskarżenia].

Ł. S. nie jest upośledzony umysłowo ani chory psychicznie w rozumieniu stwierdzenia u niego choroby psychozy endogennej. W dacie czynu objętego rozpoznaniem w sprawie miał zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, zatem nie zachodzą warunki z art. 31§1 i 2 kk [(dowód: opinia sądowo – psychiatryczna (k. 161-163)].

Wymierzając karę oskarżonemu Ł. S., za popełnione przez niego i przypisane mu niniejszym wyrokiem przestępstwo z art. 263 § 2 kk, Sąd wziął pod uwagę okoliczności przemawiające zarówno na korzyść oskarżonego, jak i na jego niekorzyść, kierując się przy tym dyrektywami zawartymi w art. 53 kk.

W pierwszej kolejności Sąd kierował się dyrektywą współmierności kary do stopnia winy, co wynika z fundamentalnej zasady prawa karnego - odpowiedzialności na zasadzie winy i w granicach zawinienia. Przy ustaleniu stopnia winy Sąd brał pod uwagę zarówno przesłanki zarzucalności - zdolność do zawinienia (możność rozpoznania bezprawności czynu i sytuacja motywacyjna) oraz treść stosunku oskarżonego do popełnienia czynu zabronionego (forma zamiaru, motywy, sposób działania).

Stopień winy oskarżonego Ł. S., w odniesieniu do przypisanego mu przestępstwa, jest wysoki. Na taką ocenę stopnia winy oskarżonego wpłynęły przede wszystkim łatwość rozpoznania przez niego znaczenia czynu, stan jego wiedzy w tym zakresie, a także sytuacja, w której działał. Oskarżonego nic nie ograniczało w zachowaniu się zgodnie z prawem. Jest on osobą dorosłą, w pełni poczytalną. Mimo to zdecydował się zachować w sposób sprzeczny z prawem i posiadać bez zezwolenia broń palną.

Nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżony Ł. S. działał umyślnie, a nadto zdawał sobie sprawę z bezprawności i naganności swojego postępowania, skoro nabytą od nieustalonej osoby broń palną ukrył pod podłogą w drewnianej szopie.

W zaistniałym stanie faktycznym oskarżony złamał normę prawną, chroniącą bezpieczeństwo osób i mienia. Dodatkowo oczywistym jest, że broń palna i amunicja do takiej broni są niebezpiecznymi materiałami. Tym samym ich posiadanie jest kontrolowane przez wymóg uzyskania stosownego zezwolenia. Kontrola ta staje się więc czynnikiem zapewniającym urzeczywistnienie porządku publicznego w zakresie aktywności, charakteryzującej się ze względu na właściwości broni palnej, szczególnym ryzykiem. Podnieść należy, że osoba ubiegająca się o uzyskanie stosownego pozwolenia przechodzi odpowiednie kursy, szkolenia, w trakcie których między innymi nabywa umiejętność posługiwania się bronią palną. Dlatego też należało uznać, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest wysoki.

Jako okoliczności łagodzące przy wymiarze kary Sąd miał na względzie, że oskarżony ujawnił fakt popełnienia przez siebie przedmiotowego przestępstwa, w toku prowadzonego postępowania przyznał się do jego popełnienia i wyraził skruchę. Sąd wymierzając oskarżonemu karę oceniał jednakże czynniki motywacyjne, które skłoniły go do ujawnienia przestępstwa. Niewątpliwie z materiału dowodowego przeprowadzonego w niniejszej sprawie wynika, iż Ł. S. zgłaszając organom ścigania, iż jest w posiadaniu, bez wymaganego zezwolenia, broni i amunicji, kierował się chęcią uzyskania korzyści procesowej w innym postępowaniu sądowym, które toczyło się w tym czasie przeciwko niemu. Tym samym ujawnienie tych okoliczności nie było wyrazem skruchy i szczerego żalu w związku popełnionym przestępstwem będącym przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie. Dodatkowo wskazać należy, że oskarżony w toku toczącego się postępowania karnego nie ujawnił wszystkich okoliczności przestępczego działania, a to nie

wskazał od kogo nabył broń palną. Niewątpliwie zachowanie oskarżonego polegające na ujawnieniu popełnionego przestępstwa spowodowało postawienie mu zarzutu, co do którego organy ścigania nie dysponowały innymi dowodami. Jednakże jak wynika z informacji uzyskanej z (...) Biura (...) w K., od czasu ujawnienia u oskarżonego broni palnej oraz naboju śrutowych, nie jest prowadzone odrębne postępowanie karne wobec innych osób z nim związanych (k. 146). A zatem nie zostały spełnione przesłanki do nadzwyczajnego złagodzenia kary opisane w art. 60§ 3 i § 4 kk uzasadniające wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju niż kara pozbawienia wolności przewidzianej w dyspozycji przypisanego mu przepisu.

Okolicznością obciążającą przy wymiarze kary jest niewątpliwie to, że Ł. S. był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie, co obrazuje dołączona do akt postępowania karta karna. Powyższe wskazuje, że jest on osobą w znacznym stopniu zdemoralizowaną i z uprzednich skazań nie wyciągnął żadnych wniosków, w dalszym ciągu naruszając porządek prawny.

Adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz spełniająca cele jakie stawia karze art. 53 kk - zdaniem Sądu - w stosunku do oskarżonego za popełniony przez niego czyn z art. 263§ 2 kk jest kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że choć opisane powyżej okoliczności obciążające i czynniki motywacyjne, którymi kierował się oskarżony, nie uzasadniają wymierzenia mu kary łagodniejszego rodzaju, jak o to wnosił obrońca oskarżonego, to jednak mając na uwadze przedstawione okoliczności łagodzące zasadne jest wymierzenie Ł. S. kary pozbawienia wolności w najniższym ustawowym wymiarze.

Wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności w ocenie Sądu zrealizuje w stosunku do niego cele zapobiegawcze i wychowawcze. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary pozbawienia wolności ma bowiem na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonego zarówno wobec własnych czynów, jak i przestępstw w ogóle. Kara w takiej wysokości nie tylko uzmysłowi Ł. S. konieczność ponoszenia odpowiedzialności za swoje postępowanie, ale nadto da wyraz negatywnej ocenie tego typu zachowań. Jednocześnie kara orzeczona wobec Ł. S. czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

Wymierzając oskarżonemu Ł. S. karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, Sąd miał na względzie treść art. 69 § 1 kk. Przepis ten bowiem nie zezwala, w odniesieniu do przestępstw popełnionych po dniu 1 lipca 2015 roku, na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym jeden rok, a także wobec sprawcy, który w czasie popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności. Obowiązujące przepisy nie zezwalają zatem na warunkowe zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności.

Kierując się dyspozycją art. 44 § 2 kk Sąd orzekł także przepadek dowodów rzeczowych w postaci broni palnej w postaci dubeltówki B. B. i 1 naboju śrutowego uznanych za dowody rzeczowe postanowieniem Prokuratora Prokuratury Rejonowej K. Wschód w K. z dnia 12 grudnia 2016 roku (Drz. (...), Drz. (...)).

Koszty sądowe w niniejszej sprawie wyniosły 4160 zł.

Złożyły się na nie m.in.:

- 40 złotych tytułem ryczałtu za doręczenie w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (2x20 złotych) obliczonym na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, (Dz. U. z 2003 r. nr 108 poz. 1026);

- 30 złotych tytułem opłaty za uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego o oskarżonym obliczonej na podstawie § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z KRK, Dz. U. z 2014 r. poz. 861;

- 120 złotych tytułem opłaty od kary pozbawienia wolności na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.),
- 378 złotych tytułem wynagrodzenia biegłych lekarzy psychiatrów,
- 2 x 20 złotych tytułem należności za konwojowanie,
- 864,30 złotych koszty opinii z przeprowadzonych badań broni i balistyki przez (...) Policji;
- 2727,85 złotych opinia z zakresu badan biologicznych.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego Ł. S. częściowe koszty sądowe związane z przedmiotowa sprawą w kwocie 1432,30 złotych. Podkreślić należy, że zostały one wywołane tylko i wyłącznie nagannym zachowaniem oskarżonego i nikt inny poza nim nie powinien ich ponosić. Sad natomiast w oparciu o art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów związanych z przeprowadzoną opinią z zakresu badań biologicznych, albowiem nie miała ona żadnego znaczenia dla toczącego się w niniejszej sprawie postępowania karnego.

SSR Monika Marcinkowska